

یادداشت روز

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

یادداشت روزی که در آن به موضوعات روز می‌پردازیم.

تیرهای غیبی راهکار اخراج

۱- خردادماه سال۸۵ همراه تیم رسانه‌ای وزیر خارجه وقت

کشورمان عازم عراق شدیم. در آن ایام شرایط امنیتی این کشور

خصوصاً بغداد به دلیل اشغالگری آمریکایی‌ها به شدت آشفته و

بحرانی بود؛ انفجارات سربریالی روزانه و ترورهای پشت سر هم،

هرروز ده‌ها و شاید صدها کشته و زخمی برجای می‌گذاشت. در این

اوضاع ناامن وقتی به اتفاق چند تن از خبرنگاران یای در خیابان‌های

بغداد گذناشتیم نعمت امنیت به‌غایت بار برمان مللوش شد. در مقابل

ساختمان وزارت خارجه عراق، سنگری قرار دادیم که درونش یک

سرباز آمریکایی با پوشش جلیقه ضدگلوله و کلاهخود و… پناه

گرفته بود. وقتی از او درباره چرابی این حجم از پوشش آن هم در

گرمای خردادماه بغداد پرسیدیم باافلاصه با لحن خاصی پاسخ داد

«هر لحظه ممکن است تیری غیبی از جایی ناعلوم شلیک شود».

پاسخ این نظامی آمریکایی نشان می‌داد آمریکایی‌ها که حضور

اشغالگرانه‌اشنان را با وعده ایجاد امنیت توجیه می‌کردند نه تنها

به چنین وعده‌ای پایبند نبودند بلکه حتی از ایجاد امنیت برای

سربازان خودشان هم عاجز بودند و راه نایب احتمال داشت با

شلیک تیری غیبی از مکان نامعلومی یک یا چند اشغالگر هلاک

شوند. البته این فقدان امنیت برای آمریکایی‌ها، بی دلیل هم نبود

زیرا آنها به پنهان‌های واقعی به عراق لشکر کشی کرده بودند؛ اما در

این دیار بودنتیلاً در ۲۱ اسفند ۱۳۸۴ (۲۰۰۶) پنج سرباز نیروی

زمینی آمریکا به یک دختر ۱۴ ساله عراقی تجاوز کرده و سپس

او را به همراه پدر و مادر و خواهر شش‌ساله‌اش به قتل رساندند و

در نهایت هم جنازه دختر را آتش زدند تا مثلاً آثار جرم را از بین

بریند. در سال ۲۰۰۷ چهار عضو شرکت امنیتی بلک‌واتر در

زندگی میدان «نشور» بغداد، ۱۷ شهروند غیرنظامی عراقی را به

رگبار بستند و کشتند و برخی دیگر را زخمی کردند. حالانکه

جنایت اینکه تروربست‌های آمریکایی شرکت مذکور با این سابقه

عجیب‌الترا اخیراً با دستور ترامپ عفو واقف شدند!

جولان نظامیان اشغالگر آمریکایی در عراق به قدری در آن

ایام فاجعه‌بار شده بود که حتی جرأت کرده تا نزدیکی‌های حرم

امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام در نجف هم آمده بودند اما با این

وجود هنوز برخی افراد و جریان‌های خوش‌خیال عراقی که گمان

می‌کردند تروربست‌های زبان‌نهم آمریکایی، منطبق سرشان

می‌شود مستغول گفت‌وگو با آنها بودند ولی افزایش کشتارهای

مردمی که طبق برخی آمارها به بیش از ۱۵۰هزار نفر رسید، نشان

داد این راهکار آب در هاون کوبیدن است تا اینکه بالاخره همان

تیرهای غیبی که سرباز آمریکایی نگراشت بود به کمک مردم

مظلوم عراق آمد و سبب شد تا اول تلفات آمریکایی‌ها روزبه‌روز

زیادتر شود تا جایی که حداقل طبق آمارهای خودشان که خیلی

با واقعیت میدانی فاصله داشت طی سال‌های اشغال عراق بیش از

۵هزار نظامی آمریکایی داخل تابوت به‌خانه برگشتند. تاآنها تیرهای

غیبی که بارگرفته از همان جنگ‌جویان عراقی بودی، آتش‌بار

را در مجبور به کاهش تعداد نیروها در یک برنامه زمانبندی‌شده کرد

و این نشان می‌داد مقامات تروربست آمریکایی فقط زور زار را

می‌فهمند و پس…

در صحنه دنیا نمونه‌ای از عمق خشم مردم عراق از آمریکایی‌ها

را در حدیثی در ۱۳ دسامبر سال ۲۰۰۸ به سمت جرج بوش رئیس‌جمهور

آمریکا به خوبی به یاد دارند. این صحنه به وضوح نشان داد که ملت

مظلوم عراق از هر فرصتی و به هر وسیله‌ای برای نمایش خشم‌شان

از تروربست‌های آمریکایی بهره می‌گیرند.

۲- تا حد گذشته ی در جنایت تروربستی آمریکایی‌ها در

فرودگاه بغداد و شهسادت سردار محبوب جهان اسلام حاج قاسم

سلیمانی و ابومهدی المهندس و هشت هم‌راهشان، پارلمان عراق

اقدام به تصویب قانونی برای اخراج نظامیان آمریکایی کرد. الان

بیش از یک سال از این مصوبه می‌گذرد اما با وجود خواسته عمومی

مردم عراق که در راهبیمبایی‌های میلیونی اسمال و پارسلان بغداد

علنی آن را فریاد زدند، هنوز چشم‌انداز روشنی برای عملیاتی

شدن آن وجود ندارد. مقامات دولتی‌ها رسا وعده‌هایی درباره

بغد به‌پنهان‌های واهی زبش می‌زنند. در این رابطه جوت‌الاسلام

«سید حمید حسینی» رئیس اتحادیه رادپو و تلویزیون‌های عراق

چندی پیش درباره علت اجرایی نشدن مصوبه پارلمان گفت: تجربه

نشان داده آمریکایی‌ها اهمیت برای قوانین کشورها قائل نیستند

و علت عدم اجرای مصوبه مذکور هم همین است. وی تأکید کرد

تنها با زبسان زور و مقاومت و تسون آمریکایی‌ها را از عراق و کل

منطقه اخراج کرد. «آب‌الله «سید اسامی الموسوی» امام جعه بغداد

هم اخیراً در سخنانی در بصره به مناسبت اولین سالگرد شهادت

سرداران مقامات تصریح کرد «غیروهای آمریکایی باید با زور و

بازوری فرزندان ما از عراق خارج شوند».

۳- تحت اخراج آمریکایی‌ها فقط به عراق محدود نمی‌شود بلکه

با راهبرد رهبر هوشتند و بصیر انقلاب اسلامی که از سال گذشته و

پس از جنایت تروربست‌های آمریکایی بیان فرمودند، انتقام اصلی

و تسلیم سخت‌تر به آنها «خارج کل منطقه» است. در حال حاضر

مقامات‌های رنج‌تکشیده از جنایات غربی‌ها در سراسر منطقه

از پاکستان و افغانستان گرفته تا عراق و لبنان و سوریه و حتی

شاخ آفریقا خواهان اخراج آمریکایی‌ها از بلادشان هستند و

خوشبختانه توان، روحیه و عزم آنها هم خصوصاً پس از جنایت

فرودگاه بغداد برای ضربه به تروربست‌های آمریکایی صدها برابر

دو دهه قبل است. به طور مثال ملت زجر کشیده یمن علی‌رغم

بیش از ۵ سال مقاومت مظلومانه و مجاهدانه در برابر تجاوز و

محاصره جنایتکارانه سعودی‌ها که با انبوهی از تسلیحات پیشرفته

آمریکایی و اسرائیلی همراه است همچنان آماده مقابله و انتقام از

آمریکایی‌ها هستند تا حدی که مقامات پنتاگون وحشت‌ناک در

مبادا نظامیانشان در منطقه از طریق یمن مورد اصابت قرار گیرند.

هرچند ولگردی آنها در کل منطقه سبب شده تا آمریکایی‌ها به

سبیل‌ها و اهداف متحرک تمام نیروهای مقاومت تبدیل شوند و

بر همین مبنا وحشت سزایاب و جودشان را فرا گرفته و به اعتراف

نشریه آمریکایی «لایتبیک» در دیک به «روز است که ارتش آمریکا

در حالت آماده‌باش شدید قرار دارد.

این وحشت به عنایت الهی روزبه‌روز مضاعف خواهد شد،

تروربست‌های آمریکایی از محلی که گمان نمی‌کنند ضربه خواهند

خورد و تیرهای غیبی که تنها راهکار برای قابل بهیمنی‌هاست

به مستمشان روانه خواهند شد. خلف صالح شهید سلیمانی،

سردار قاتلی عزیز چندی پیش در سخنانی مقتدرانه و باصلابت این

وعده را اینگونه بیان کرد که «شاگردان مکتب شهید سلیمانی اول

استخوان آمریکایی‌ها را خرد خواهند کرد و بعد از منطقه بیرونتشان

خواهند کرد».

کمال احمدی

تیم امروز بایدن

عضو مجمع تشخیص مصلحت

نظام گفت: همین تیمی که امروز با

بایدن دارند کار می‌کنند بااصطلاح

معمار تحریم‌ها علیه ایران بودند.

سعید جمیلی، نماینده رهبر انقلاب

در شورای عالی امنیت ملی و عضو مجمع

تشخیص مصلحت نظام در گفت‌وگو با

پایگاه اطلاعاتی، دفتر حفظ و نشر آثار

حضرت آیتالله خامنه‌ای اظهار داشت:

همین تیمی که امروز با بایدن دارند کار

می‌کنند به اصطلاح معمار تحریم‌ها علیه

ایران این‌ها بودند. اینکه رهبر انقلاب

می‌فرماید رف تحریم‌ها، برای این است

که این تیم دارد دوباره می‌آید پسر کار.

چون از آنجا یعنی یک چیزی نبودیم

ببیند شد.

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام

خاطر نشان کرد: جوانان ما رفتند در